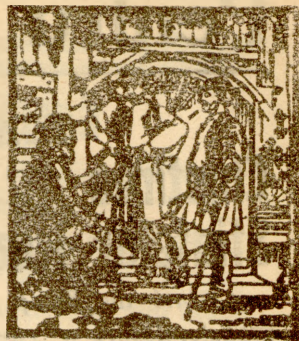

FOAIA POPORULUI

EA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Țineți cu poporul
ca să nu rătăciți!...

Presă în Ilcecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 51-1848.

Organ al Asociației pentru literatura română și
cultura poporului Român, „Astra”

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 26.646/1945

IUBIM OAMENII...

de I. V. Spiridon

Doi prieteni stătea într'un restaurant la un pahar de vorbă.

- Ți plac Englezii?
- Nu.
- Dar Americanii?
- Nici ei.
- Rușii?
- Nici Rușii.
- Aha, iubești pe Nemții!
- Nici asta.
- Pe Unguri...
- Nici pe ei.
- Nici pe Evrei?
- Nici.
- Dar bine, pe cine iubești tu?
- Iubesc oamenii.

Nu-mi mai pot aduce exact aminte în care dintre cărți am citit discuția aceasta. Mi se pare că la un scriitor englez sau american. Dar asta nici n'are vreo importanță. Important este numai adevărul pe care îl cuprinde această discuție.

Fără să vrem și deci fără să avem vreun merit personal din aceasta, ne noștem fiecare într'un anume neam. Neamurile la rândul lor sunt diferite, având fiecare calitățile și scăderile lor. La unul dintre fii neamului se văd mai bine calitățile, la alții defectele — fiecare după cum i-a fost rânduit de sus. Poți să-ți schimbi de zece ori cetățenia, duci totuși cu tine unele moșteniri aduse din moși-strămoși. Duci anume calități și anume scăderi. Toate neamurile au din fiecare. Departe de noi gândul de a socoti că unele dintre neamuri sunt superioare altora, în totalitatea, în întregul lor.

Nu, nu există neamuri superioare. Există numai indivizi, oameni superiori unii altora, indiferent de neamul din care fac parte. Unii vin cu mai multe calități încă dela naștere; alții DEVIN superiori prin strădanie proprie, prin cultivarea stăruitoare a trupului și mai ales a sufletului. Această superioritate, da, este un merit personal al fiecăruia. Aceasta, chiar atunci când o scoate cineva înainte, nu i-o poți lua chiar cu totul în nume de rău, că o leacă de dreptate are — dacă într'adevăr este așa, căci altfel nu știu dacă trebuie mai degrabă să râzi de un astfel de om ori să-i plângi de milă.

Neamurile au toate același preț. Dar ce preț are omul? Omul are prețul omului, valorează ceva în măsura în care valorează ca OM. Înainte de orice îl prețuim ca OM.

„1940 CLASS”

În 17 Maiu 1919, edică la sfârșitul celui-alt război mondial, a apărut într'un ziar englez, „Daily Herald” o caricatură, în care erau arătați „Cei 4 mari” de la cea-altă conferință de pace. Legeau țigări din ședință veselă! La perța clădirii, un copil, cu mâna stângă sprijinită de zid, cu capul sprijinit pe această mână — plângea. În mâna dreaptă lăsată în jos ținea niște foi pe care era scris: Tratat de pace, iar deasupra capului sta scris: „1940 Class”, edică: „Contingentul 1940”. Georges Clémenceau, primul ministru al Franței, întorcea capul și spunea: — Percă eud un copil plângând...

Într'adevăr se pare că tratatele de pace, așa cum eu fost încheiate la sfârșitul primului război mondial, cuprindeau în ele sămânța unui nou războiu. Deserțul publicat la 17 Maiu 1919 în ziarul englez „Daily Herald” cuprindea un mare adevăr. S'au stabilit foarte multe lucruri bune în aceste tratate de pace, dar tot eu mai rămas după ele și multe nemulțumiri. Cele mai multe dintre acestea nemulțumiri nu se datoresc tratatelor de pace, cari au fost în acele părți după cea mai deplină dreptate întocmite, ci neînțelegerii și încomienței creștine. Așa este burzbură situația cu Ungaria. Ea era nemulțumită de eliberarea Cehilor, Sârbilor și a Românilor. Alte nemulțumiri se datoreau poate — cine ar putea ști cu toată siguranța? — unor greșeli ale celor cari au întocmit pacea.

Un lucru este însă sigur: că, după exact 20 de ani dela întocmirea păcii, războiul a izbucnit din nou. Nemulțumirile, indiferent de pricina lor, s'au adunat una peste alta, au crescut și oamenii au început iarăși să se pregătească de războiu. Într'o zi a izbucnit și războiul și vreme de 6 ani milioane de vieți omenești eu fost cheltuite, fără vină.

Nu vrem să căutăm pe cei virovași: Nu la aceasta ne gândim acum. Ne gândim că în momentul acesta la Paris este întrunită o altă Conferință de Pace, cel puțin tot atât de importantă ca și aceea care s'a încheiat în primăvara arului 1919. În cuvântarea pe care a ținut-o la deschiderea ei, d. Clement Attlee, primul ministru al Mării Britanii, a emint reprezentanților celor 21 de națiuni despre caricatura ziarului „Daily Herald” din 17 Maiu 1919, încheind cu cuvintele:

Fecă Domnul ca la sfârșitul acestei conferințe să nu se mai audă niciun copil plângând!

Noi, cei ce scriem aceste rânduri, nu ne socotim în stare să modificăm cu ceva, prin propriile noastre puteri, hotărârile care se iau în momentul de față la Paris. Aceste hotărâri sunt luate acolo după cea mai bună chibzuială a oamenilor de stat, însuși și ei de dorință generală a unei înțelegeri și a unei păci drepte și trainice.

Hotărârea lor poate fi influențată numai de Acela a cărui Putere este pe deasupra oricărui puteri. Ceiace putem și ceiace trebuie să facem fiecare din noi este că, în rugăciunile noastre de fiecare zi, să ne unim glasul cu al d-lui Clement Attlee, primul ministru al Mării Britanii:

Fă, Doamne, ca la sfârșitul acestei conferințe să nu se mai audă niciun copil plângând...

Ilie Avrișeanu

Sunt însă mulți cari uită că înainte de toate sunt oameni și apoi fii ai unei anumite națiuni și de aceea își disprețuiesc semenii, de aceea au un mare orgoliu național. Fiecare neam își iubește trecutul. Bun, rău — e al lui. De aceea orice jignire adusă neamului, doare.

Iubim oamenii, da, fără să ținem seama de neam. Li iubim câtă vreme sunt oameni. Întâiu oameni și abea în al doilea rând fii ai unei națiuni. Dar când nu mai sunt așa, când se consideră superiori, disprețuiesc, etc. atunci situația este cu totul alta. Acesta este sensul noționalismului

românesc: defensiv, născut ca reacțiune, ca răspuns la disprețul altor neamuri.

Iubim oamenii. După nimic poate nu ne este sufletul mai însetat ca după pace și bună înțelegere cu toate popoarele conlocuitoare, cu toți vecinii și cu toate neamurile pământului.

Iubim oamenii. Dar nimic în viață nu ne întristează mai mult ca tocmai țeserea lor din omenie.

Gândurile acestea mi s'au trezit citind într'un ziar o scrisoare pe care a trimis-o [de curând un conte ma-

(Continuare în pag. 4a)

Inceperea școlilor

Vacanța școlară este aproape de sfârșitul ei. Ministerul Educației a și început să publice diferite anunțuri în legătură cu începerea noului an școlar. Se fac adică la centru tot felul de pregătiri pentru ca anul acesta toate școlile să înceapă la vreme și în condițiuni mai bune decât acelea în cari împrejurările de războiu și greutățile de tot felul cari au urmat îndată după încetarea lui au făcut să se înceapă anii școlari trecuți.

Nu numai autoritățile însă trebuie să facă de timpuriu pregătiri de tot felul pentru ca munca fără preget a profesorilor și aceea mai mult sau mai puțin stăruitoare a elevilor să dea roade cât mai bune. Tot așa trebuie să facă — și încă de cu vreme — serioase pregătiri și părinții elevilor.

O vorbă veche spune că golul din stomac este ca o piatră legată de aripile gândului. Într'adevăr cel flămând și tremurând de frig nu va putea învăța tot atât de bine ca cel ce are de toate.

Apoi problema gazdei. Este și asta o mare problemă. Una este o gazdă care se ocupă și de educația copilului și alta care îi face doar mâncare și atât. Copilul, ch'ar cel mare, trebuie supravegheat. De gazdă depinde foarte mult rezultatul muncii copilului — pentru școală ca și pentru viață.

Părinții trebuie să facă și ei pregătiri din vreme. În primul rând să se îngrijească de timpuriu de o bună gazdă, om onorabil, priceput și în creșterea și educația unui copil. Copiii nu trebuie lăsați la voia întâmplării, pe mâna oricui.

Li avem așa cum ni-i creștem și când suntem nevoiți să-i lăsăm să ni-i crească alții trebuie să avem mare grijă cine anume ni-i crește. Copiii, chiar și în ultima clasă a liceului, sunt încă într'o vreme când învăță din exemplul celor din jur. De aceea această grijă, a gazdei, este foarte importantă. Chiar dacă ar costa o gazdă bună mai mult, fa.e.

Alegerea gazdei este tot atât de importantă ca și alegerea școlii, căci în vreme ce școala dă cunoștințe mai mult teoretice, gazda îndrumă și pentru felul de a se purta în societate.

De aceea gazda trebuie căutată încă înainte de începerea anului, cu grijă, căci și ea făurește o parte din viitorul copiilor.

P. S. Dorini

Pentru suflet Sub steagul Astei

Pentru trup

Pe urmele Domnului

Cinstirea Sfințelor Icoane

Alături de Sfinți și de Sfințele moaște, despre a căror cinstire am scris în numerele trecute, Biserica ne învață că trebuie să cinstim și Sfințele Icoane. Nu toți creștinii însă cinstesc Sfințele Icoane. Protestanții spre exemplu și toate sectele care au pornit din protestantism socotesc că nu trebuie să le cinstim și să ne închinăm la ele, căci aceasta este idolatrie, închinare la idoli, păgânească deci. *«Ba ceva mai mult, aduc în sprâjnul părerii lor și cuvinte din Sf. Scriptură, anume porunca în care se spune: „Să nu-ți faci fie chip cioplit și nici orice alt chip, care se află sus în cer și jos pe pământ, să nu te închini lor și nici să le slujești” (Deut. 5, 8-9).*

Unde este greșeala? În faptul că sectarii nu țin seama de scopul urmării de această poruncă și nici de alte locuri din Sf. Scriptură. Dumnezeu a interzis închinarea evreilor din vremea lui Moise la lucruri făcute de mâna omenească pentru că pe atunci toate neamurile înconjurătoare se închinau la idoli ca unor dumnezei adevărați și ar fi fost primejdie ca și evreii să cadă în astfel de credință deșartă. Dovadă chiar închinarea lor la vitelul de aur, când Moise era pe munte.

Pe de altă parte chiar Dumnezeu vedem că poruncește de mai multe ori să împodobească cortul și apoi templul. Astfel lui Moise i-a poruncit să facă sclerul legii și să-l așeze în Stânta Sfințelor, altarul principal. Sclerul legii era închipuirea văzută a lui Dumnezeu cel nevăzut (Exod. 25, 10) Apoi poruncește să se așeze doi heruvimi pe perdelele despărțitoare, ca și pe bolta cortului legii și pe pereții lui. Acești îngeri sunt și astăzi pictați pe ușile altarului. Tot lui Moise i-a poruncit să înalțe șarpele de ar-

Activitatea Desp. Caransebeș al „Astei”

Activitatea din acest an a despărțământului Caransebeș a căutat să depășească pe aceea a anilor trecuți, când împrejurările de războiu ne-au lipsit de puterile de muncă ale unor valoroși membri.

Deși comitetul despărțământului n'a fost nevoit să țină decât două ședințe administrative și două ședințe plenare, s'au putut totuși organiza, împreună și cu binecuvântarea Sfinței Episcopii ortodoxe române a Caransebeșului, următoarele conferințe publice:

La 27 Ianuarie 1946 d. Dr. C. Corneanu despre „Sa'ul Barlova și oamenii săi”; la 3 Februarie d. judecător Petru Popovici despre „Elveția: moravuri și tradiții sociale și juridice”; la 10 Februarie d. prof. Filaret Barbu despre „Muzica bănățeană”; la 17 Februarie d. prof. I. Gh. Costinescu despre „Viața și moartea în folklorul bănățean”; la 3 Martie d. inspector gen. Pavel Jumanca despre „Institutul pedagogic din Caransebeș”; la 10 Martie d. prof. Romulus Ciuc despre „Energia atomică”; la 17 Martie d. Dr. Ioan Adam despre „Problema denatalității”; la 24 Martie d. Maior M. Ionescu despre „Trecutul ostășesc al graniței”; la 31 Martie d. notar public Mihail Feneșanu despre „Chestiuni sociale și religioase în Statele Unite”; la 7 A-

mă în pustie, faptă care preînchipuia răstignirea Mântuitorului.

Putea Dumnezeu să poruncească să se facă lucruri pe care El însuși le-a oprit? Nicidcum. Acestea pot numai potrivnice, dar atunci când îți dai seama că te închinare se prosternau înaintea idollor păgâni și ce fel de închinare aduceau icoanelor evreii și ce închinare aduc astăzi creștinii, când îți svana de acestea, nu mai par potrivnice. Felurile de închinare însă le vom vedea în numărul viitor.

Părintele Ilie

prilie d. ing. Iosif Roșu despre „Cea mai mare descoperire milenară”; la 14 Aprilie d. prof. Virgil Nicolau — „Fiți desăvârșiți!”; la 28 Aprilie d. jud. Liviu Plavogin despre „Raportul dintre Drept și Religie” și la 5 Maiu d. Dr. Teodor Rotariu despre „Mila samaritană și asistența socială”.

În același timp s'au comemorat și zilele de 23 August 1944, 1 Decembrie 1918 și 24 Ianuarie 1859.

Prin „Cercul Cultural al Femeilor Astei” s'a adus o mare contribuție la organizarea „săptămânii copilului”, la ajutorarea refugiaților și la acțiunile sociale ale „Crucii Roșii”.

Împreună cu „Reuniunea de Cântări” s'a descins în satele din despărțământ, unde s'au ținut numeroase conferințe cu caracter religios și economic. Între acei cari s'au străduit pe aceste drumuri notăm pe dnii: prof. Dr. Gh. Cotoșman, D. Cusma, R. Ciuric, cons. eparhial D. Sgăvârdea, revizor eparhial Ilie Câmpeneu, prof. Teodor Roșca, Diacon Nic. Corneanu, etc.

La începutul lunii Martie s'a organizat despărțământul de plasă al Teregovei, înscriindu-se 56 membrii, dintre care 15 pe viață. Președintele comitetului a fost ales d. Dr. Gh. Ionescu, notar public. De la această dată noul comitet a reușit să solidarizeze în jurul „Astei” pe intelectualii din Terezova, precum și pe aceia ai satelor din plasă. S'a înființat apoi aici un cor mixt sub conducerea păr. Constantin Dalacu și o echipă teatrală sub conducerea dlui Alexie Grosu, avocat. Cu acestea apoi s'a descins în comunele Rusca, Feneș și Teregova, aranjându-se festivaluri din cari s'a realizat un fond de 500.000 lei.

Odată cu venirea unor vremuri și mai liniștite nădăjduim într-o mai susținută și mai rodnică activitate a despărțământului.

Coresp.

SFATURILE DOCTORULUI

Sfaturi împotriva anginei și gușterului

Anghina difterică și Crupul (gușterul) sunt boala molipsitoare și foarte primejdioase.

Pentru a feri pe copil de asemenea boale, părintii trebuie să urmeze sfaturile, mai ales în timpul de boală.

1. Să deprindă pe copiii mai mari dela 3 ani în sus, să facă gargară regulată în fiecare zi cu apă fierdă și răcită, sau cu acid boric topit în apă, (o parte acid boric în 25 părți apă) care se găsește la toate farmaciile.

2. Să oprească pe copil de a merge prin case unde a zăcut sau a murit cineva de Angină difterică.

3. Să oprească pe oricine de a săruta pe copil, mai ales în gură.

4. Să supravegheze ca toate lucrurile cu cari beau și mănâncă copiii, să le slujească numai lor.

5. Indată ce un copil dă semne de boală, își pierde veselia, are pușină caldă sau gălci, părintii să arate numai decât pe copil la un doctor. Numai doctorii au leac anume, Serul Antidifteric, cu care vindecă repede aceste boale, dacă sunt chemați dela început. O întârziere chiar de o zi din partea părinților, poate să coste viața copilului bolnav.

6. Când un copil se îmbolnăvește de Angină difterică sau Crup, părintii trebuie să-l despărță numai decât de ceilalți copii sănătoși.

7. În odala bolnavului să intre numai persoane cari îngrijesc de bolnav.

8. După ce boala s'a isprăvit, părintii să ceară ca oamenii primăriei (serviciul sanitar) să desinfecteze odala în care a zăcut bolnavul, precum și toate lucrurile din această odală.

Dacă nu se vor urma toate aceste măsuri, boala rămâne incuibată în casă și după câțva timp poate să izbucnească din nou.

FOIȘOARA

SE CER IȘ

E galben câmpul. Holda se leagănă agale,
Cu spicul plin — nădejde și hrană ori și cui.
Soarele, ban de aur, cu bunătatea lui,
Mângâie blând păraul ce șerpuește 'n vale.

E munca grea și aspră, căci razele tăriei
Ard fără contenire... E aur sau e grâu?
Secerătorul intră prin holda pân' la brâu
Și mult se veselește de roadă robul gliei.

În slavă ciocârliă doinește 'n trilul ei
Celor cu fața arsă și palmele crăpate.
Și ei muncesc 'nainte-și ard în suflet toate
Nădejdi de-a trece mai lesne anii grei.

E seară. Dinspre codru curg umbre pe poteci.
O secere doar - luna - și stele mai veghiază.
Secerătoru 'n capăt de loc îngeaunchiază
Și-și face cruce: Doamne, mărit să fii în veci!

N. Baltes

Casă nouă

Când a primit ordinul de chemare s'a oprit în loc, în mijlocul curții și a strigat nevastă-și:

— „Mărie! S'o gătat cu casa. Mă duc iară...”

Apoi a împăturat frumos țidula, a pus-o în șerpar și și-a văzut mai departe de lucru. Chiar muta o grămadă de peatră dintr'un loc nepotrivit în altul mai la îndemână.

De mult plănuse să-și zidească cavă nouă. Concentrările multe l-au opăcit să se apuce de treabă. Materialul îl avea strâns de multă vreme. Nu i lipsea nimic, decât mâinile cari să-l ia din loc și să-l înciopleze laolaltă. Într'atâta se pregătise de începerea lucrului, că mutase cărămida, nisipul și peatra în jurul locului în care avea să se ridice noua casă și pe care o văzuse cu închipuirea de atâtea ori.

Acum iar i s'au răsturnat în gârle toate planurile. Și Doamne frumos mai era!

— O să ridic o căsuță trinică de cărămidă, să mă țină cât hăul și arătoasă, ca o cămașe de Paști, își zicea Onu Fărtatului în gândul lui. Cu acest dor se culca seara și cu el se scula dimineața. Aceasta-i era dorința și vrerea de toate zilele.

Acum că i-a venit iar ordin de chemare, și-a lăsat lucrurile pe jumătate și a plecat. Unde? Nu știa nime. Nici el nu știa, ce se va întâmpla cu el. Deocamdată s'a prezentat la unitatea care-l chemase.

De aici a fost trimis încă în aceeași zi pentru pază la un pod de cale ferată. Aci și-a făcut slujba vreo zece zile. Un ordin urgent l-a luat de lângă pod și l-a mutat chiar în spatele frontului, la săpat de tranșee, reparări de drumuri. Omul își făcea datoria ca acasă. Unde-l puneau, acolo îl aveau. Ce i se ordona să facă, făcea, fără murmur, fără încruntări, fără discuții.

Într'o bună zi, — ne spune el, — i s'a luat hârlețul din mână și i s'a

Din minunile științei

Bucătăria în vechime

Istoria bucătăriei este strâns legată de aceea a culturii omenești. La început de tot oamenii mâncau mai mult fructe proaspete și carne crudă, cum se hrănesc și azi unele popoare sălbatice. Așa după descoperirea focului, care însemnează cu adevărat începutul civilizației, a început și gătitul bucatelor. Carne era gătită ori în frigerea făcută dintr-o scă tăiată dela un pom, ori cu pietre înroșite în foc și puse deasupra animalului ucis. Friptura haiducească și azi poporul spintecând animalul, curățându-l de măruntaie, curățându-l din nou în pielea lui și așezându-l astfel în spuză și jar. Carne era gătită era pusă la început într'un fel de groapă umplută cu apă, care apă se încălzea mai întâiu cu pietre arse în foc. Și această bucătărie primitivă a fost observată multă vreme

popoarele sălbatice. Tocmai târziu s-a tot a fost născocită oala de fier, și știm cine și nu știm când și nici vom ști niciodată. E de bănuț că în care era scobită groapa s'a străns, s'a tot întărit și dela o vreme desfăcut singur în formă de oală, dată de tot la început. Așa i-a buțit însă acelui geniu de acum de mii de ani. În urmă geniuul dela ori altul ori alții au găsit un um mai bun de făcut oale mai bune, anume pe acela de a muia deasupra lutul în apă, de a-l frământa bine și de a face din el oale străchini și în urmă cărămizi.

Știm bine că pe vremea lui Moise creștii cunoșteau oala.

Dar după cum pofta vine mâncând, așa, încetul cu încetul s'a îmbunătățit cu timpul și gătitul mâncării. Dela o vreme omul a început să seama și de cerul gurii și de aceea cea mâncărurile ceva mai luți mai prosoare, cu mirodenii anumite și cu adăuga și sare, ca să-i dea și oarece de băut. Pe urmă au mai dat și alte om și alte bunătăți, ca înăcrirea laptelui, înăspirea mustului și înăfacerea lui în vin, dospirea pâinii

și altele. Istoria, care însiră numele atâtor oameni năvrednici din cei cari au făcut umbră pământului, nu pomenește desigur nu nele a celor binefăcători ai omenirii cari au învățat-o să se hrănească. Moise, care cu roștea dospirea pâinii, oprește pe Evrei să mănânce Khamets sau pâine dospită în vremea sărbătorilor, fiindcă după el dospirea era un fel de putrezire, iar pâinea dospită e o mâncare murdară. Întâlnim și aici un adevăr ghicit de mîntea omenescă cu mii de ani înainte de a-l fi dovedit prin știință înaintată. A trebuit să vie marele Pasteur care să dovedească ce este fermentarea, putrezire prin mijlocirea ființelor mici, găsite întâia oară de el, mai mult cu ochii minții, decât cu microscopul.

G. G. Logănescu

Micile meșteșuguri (III.)

O periculoasă nestatornicie socială izvoarește din lipsa de continuare a întreprinderilor întemiate de părinții noștri. Sărutiurile acestea dau mai mult ființe subrede, chiar fricoase și mai puțin pe cele strălucite. În Suedia și Norvegia Statul caută să asigure cele mai bune condiții pentru desăvârșirea tânărului într'o meserie proprie, dând un conținut de știință fiecărei meserii, dărâmand ideea greșită că meseriile sunt foarte ușoare, și că ele ar putea să dea celor mai slabi de mîntea un câmp îndestulător de mîncă și de proccupală. Intrarea fără pregătire în micile meșteșuguri trebuie stăpînită pretutindeni. O tinerețe ușoară nu făgăduiește nimic pentru mai târziu. Toți oamenii de merit din orice meserie i-am alege, distorează înălțarea lor faptului că au de timpuriu de luptat cu greutăți covârșitoare.

În veacul al XX-lea în care trăim, ideile au o mare putere de pătrundere. Progresele ce se fac într'o țară, într'un câmp oarecare de lucru, vin să ocupe acel câmp chiar dincolo de fruntariile diferitelor State naționale. Este ușor de spus: vrem să avem

meșteșugari români, și știu mulți că acest lucru se spune foarte des. Aunci însă când este vorba de a fi face o mobilă sau o casă intervine un alt soi de judecată: acela al încrederii, nu al naționalității. Omul se adresează calității, deci aceluia care lucrează cinstit, la timp și fără socoteală de gustul lui, și astfel lipsa de râvnă în pregătirea meșteșugurilor noastre, ajunge să ne slăbească un ideal național. Ușurința de felul acesta nu trebuie să mai stăruie. Să avem curajul de a recunoaște că micile meșteșuguri, la noi, sunt într'o stare care cer îmbunătățiri. Ele sunt în interesul meșteșugarului, fiindcă este o primejdie socială să se lase calea liberă în viața unui om plin de bunăvoință, dar sărac în știință. Meșteșugarii cari nemulțumesc prin nepregătirea lor arată lipsa de așezământ în formă regulată, și în situația de astăzi se cere o înțelegere nouă asupra învățământului profesional, fie el al Ministerului Educației Naționale, fie al Ministerului Muncii, și deci o schimbare și în educația micilor meșteșugari. Este de altfel și momentul potrivit când Statul trebuie să schimbe așezământul școlar profesional, precum și felul de a vedea a societății noastre, care prin batjocura aruncată asupra celor mai producătoare profesii a adus nenumărate pagube țării, a îndepărtat tineretul dela ele, făcându-l să îngroașe rândurile celor ce au bătut la poarta funcțiilor Statului.

Căștigarea încrederii publicului și a locurilor pierdute în mica industrie, ne vor veni printr'o nouă și stăruitoare instruire și educație a tineretului și prin schimbarea felului de a vedea al societății noastre asupra meșteșugurilor. Desigur că ajutorul Statului trebuie să curgă din plin la început, căci după schimbarea societății noastre, ea însăși se face un susținător al cauzei.

Nu tot ce-i bun în țările străine s'a potrivit în țara noastră, dar în ce privește meșteșugul sunt toate semnele că institutele din Suedia și Norvegia vor aduce unele schimbări folositoare.

Indrumări agricole

Păstrarea fructelor pentru iarnă

Ca să aibă ce mânca în timpul iernii, gospodarul prevăzător trebuie să-și facă rezerve de hrană din vară când le găsește mai ușor și-l costă mai ieftin.

Dintre toate alimentele, fructele sunt cele mai căutate, căci ele conțin zahăr, ceva albumină și grăsimi, diferite săruri minerale și vitamine. Acestea din urmă sunt absolut necesare corpului omenesc, căci ele sporesc și mențin sănătatea omului.

Alimentația cu fructe conservă corpul și ridică moralul omului, înșușindu-i un caracter mai blând și mai cumpătat.

Fructele variază alimentația zilnică și ajută digestia. Sărurile alcaline (leșietice) vindecă într'o măsură oarecare bolile de gută și de ficat. Hrana cu

fructe are asupra organismului omenesc efecte binefăcătoare.

Majoritatea fructelor nu se pot păstra în stare proaspătă și trebuie uscate, ca să le putem avea timp mai îndelungat.

Prin uscare îndepărtăm cea mai mare parte a apei din fructe, care este redusă dela 90 la sută până la 10 la sută, împiedicând stricarea lor, le reducem volumul, ușurăm transportul și le putem păstra mai bine.

Toate acestea sunt motive puternice care ne hotărăsc să uscăm cât mai multe fructe.

Fructele uscate în bune condițiuni își păstrează calitățile nutritive și nu-și schimbă prea mult gustul față de cel al fructelor proaspete.

Uscarea se poate face la soare, sub geanuri de răsadnițe, în cuptoare de copt pâine, pe mașinile de gătit, în loznițe și în cuptoare sistematice.

Culesul fructelor

Fructele se culeg pe timp uscat, când sunt bine coapte, dar având în vedere următoarele deosebiri: prunele trebuie să fie bine coapte, perele se culeg în pargă iar caisele înainte de a fi bine coapte ca să-și păstreze forma, dacă le tăiem în două jumătăți; pișciștile se recoltează când sunt moi, merele când s'au copt bine și au culoarea specifică varietății, iar cireșele și vișinele înainte de a face viermi.

Culesul fructelor se face cu mâna în coșulețe căptușite cu pânză moale ca să nu se zgărie sau să se bălăstorească. În niciun caz fructele nu se scutură cu prăjina, căci căzând pe pământ se murdăresc, se pălează și unele din ele fac crăpături, prin care se scurge o parte din zeama lor care se lipește de gratii și se amestecă cu praful în timpul uscării.

Fructele culese se pun pe o masă și se aleg după mărime și calitate, făcând două sau trei categorii, după caz. Fructele sdreșite, atinse de prătegalu sau bolnave, se pun deoparte și, după ce au fost curățate, se fierb pentru compot, cu puțin zahăr sau în apă curată pentru chiselită.

Fiecare categorie de fructe, dacă sunt atinse de praful, se spală în apă curată și se pun pe gratii separate, pentru a se svânta.

Înainte de spălat îndepărtăm codițele la cireșe, vișine și prune. La mere și pere rupem codițele și scoatem căsuțele cu semințe, după ce au fost spălate și svântate.

Colțul bunei gospodine

Mâncare de varză dulce

Varza se taie în bucăți mai mari (10-12 felii dintr'o varză dulce). Se pune să fiarbă în apă clocotită cu sare. S'a iaugă câteva fire de mărar și cimbru. Când e fiartă, facem un rântaș, punem în el 4-5 căței de usturoiu tocat, s'ingem cu părădăis sau apă, turnăm peste varză și lăsăm să fiarbă. Înainte de a o da la masă vom pune în ea 4-6 linguri de smântână. Cine vrea, fierbe în varză coaste sau altă carne afumată ori carne proaspătă de porc.

Desmiriștirile

Seceta din anul trecut, ca și cea din anul acesta, ne învăță să prețuim mai mult puțina ploaie care cade la timp. Dacă gospodarul trebuie să-și puie toate puterile în facerea desmiriștirilor cât mai repede după secerat. Cu cât se întârzie această lucrare, cu atâta vom putea reține în pământ umezeală mai puțină. Aceasta se întâmplă pentru că buruienile care cresc în miriște sunt ca niște pompe care sug apa din pământ, iar în timp de ploaie scărta pământului face ca să nu se absoarbă decât o parte mai mică din apa căzută. O arătură grăpată, primește aproape toată apa de ploaie și o reține pentru sămănăturile cari urmează. Iată deci, rostul desmiriștirilor cari trebuiesc făcute cât mai repede după secerat.

est o armă nouă, strălucitoare. După câteva zile a ajuns, din spatele frontului în inima frontului. Și i s'a ordonat să tragă cu arma vârlor. Și se meargă înainte, numai înainte, într'o gloanțe, peste morți, prin sânge, peste ruine, prin fum și făcări. A făcut tot ce i s'a ordonat.

Acum e acasă. S'a răntors în zilele scurte. Puțini știu în sat de venirea lui. Se spune, că de cum a intrat în țară, s'a apucat de treburile lăuate dispărute, ca și cum le-ar fi lăsat urmăsi de ieri pe azi. De războiu nu pomenește, ca și când n'ar fi fost. Dar la un singur lucru se gândește, în singur gând îl muncește: să se adă în căsuță nouă.

— „Căci, Doamne, bine e omului și aibe cuibul, pe care să și-l știe și a lui și numai al lui”, oftează în când în când Onu Fărtatului, trăind prin curte.

Petrea Dascălul

INFORMAȚIUNI Dela o săptămână la alta

Abonamente

Pe un an, pentru țărani și instituții de la sat	10.000 Lei
Pe un an, pentru negustori, comercianți și industriași	20.000 „
Instituții și autorități	40.000 „
Abonamente de o săptămână	80.000 „
Prețul unui număr	200 „

Mulț mire. În comuna Morăreni, jud. Mureș, o fetiță a fost mușcată de un șarpe veninos. Prin tratamentul d-lui dr. Eugen Nicoră din Reghin, fetița a fost salvată. Părinții fetiței aduc pe această cale cele mai calde mulțumiri d-lui Eugen Nicoră pentru toată stăruința depusă.

Suedia a cerut să fie primită în rândul Națiunilor Unite. D. Trygve Lie, secretarul general al O. N. U.-ului, a declarat aseară la o conferință de presă că Suedia a cerut să fie primită ca membră al Organizațiilor Națiunilor Unite.

D. Lie a mai spus că fostul palat al Societății Națiunilor dela Geneva va servi ca sediu al secției europene a O. N. U.-ului.

Președintele Truman va cere imigrarea neîntârziată în Palestina a 100.000 Evrei. Agenția „Associated Press” crede a ști că președintele Statelor Unite va cere imigrarea fără întârziere a 100.000 evrei în Palestina.

Guvernul a hotărât a se acorda funcționarilor publici, care se căsătoresc, o indemnizație egală cu salariul pe două luni, iar la nașterea unui copil salariul pe o lună. Dacă ambii părinți sunt funcționari, indemnitatea o primește numai unul din ei, — firește cel cu salariul mai mare.

Retragerea trupelor britanice din Basra. Ministerul de externe al Iranului a cerut ambasadorului britanic la Teheran retragerea forțelor britanice dela Basra și revenirea la situația normală.

Prelungirea termenelor de predare a lânii și bumbacului. Printr-o decizie a Subsecretariatului de Stat al Aprovizionării a fost prelungit până la 1 Octombrie 1946 termenul de predare al lânii prevăzut de legea nr. 355 din 4 Iunie 1943.

Proprietarii cari au cel mult 3 oi nu sunt obligați să predea organizației colectoare nici o cantitate de lână.

Judecătorii de muncă din toată țara vor fi desființate. Se vor desființa judecătorii de muncă în întreg cuprinsul țării. Procesele de muncă în curs de judecare la judecătorii de muncă în și judecătorii de ocol, vor fi trimise din oficiu tribunalelor instituite prin noua lege de organizare a jurisdicției muncii.

Câți deputați va avea roul parlament. Legea electorală apărută de curând în Monitorul Oficial, cuprinde și un tablou de numărul deputaților pe care trebuie să-i trimită în parlamentul țării fiecare județ din țară:

Județul Alba 6 deputați; Arad 11; Argeș 7; Bacău 8; Baia 5; Bihor 13; Botoșani 6; Brașov 10; Brăila 7; Buzău 9; Caraș 5; Câmpu Lung 2; Ciuc

4; Cluj 8; Constanța 8; Covurulu 6; Dâmbovița 9; Dolj 13; Dorohoi 5; Făgăraș 2; Fălciu 3; Gorj 6; Hunedoara 8; Ialomița 9; Iași 8; București 30; Ifov 10; Maramureș 4; Mehedinți 9; Mureș 7; Muscel 4; Năsăud 4; Neamț 6; Odohei 3; Olt 5; Prahova 16; Putna 6; Rădăuți 3; R. Sărat 5; Roman 4; Romanși 8; Satu Mare 7; Sălaj 9; Severin 6; Sibiu 5; Suceava 3; Târnava Mare 4; Târnava Mică 4; Tecuci 5; Teleorman 10; Timiș Torontal 13; Trei Scări 3; Vâlcea 5; Turda 6; Tutova 4; Vaslui 4; Vlașca 8.

De vânzare: O mașină „Singer” cilindru mic pentru pantofi. A se adresa la Suci Simion, Spring 286, jud. Sibiu.

ANUNȚ. Consorțiul Fabricii de cărămidă, Gușterița, reluându-și activitatea, se aduce la cunoștință celor interesați, că se găsesc de vânzare orice cantități de țiglă, cărămidă și scocuri la secția de beton a Firmei PHOENIX în strada Turului 27.

Vom avea monede de 100.000 Lei. Ziarul „Finanțe și Industrie” anunță că s'a întocmit Decretul Lege prin care ministerul de Finanțe este autorizat să bată monedă metalică de 100.000 Lei. Noua monedă va fi de argint. Modelul a fost și pus în fabricație la Moneta Națională

DE VÂNZARE:

Ura sobă de bucătărie pentru gătit în stare foarte bună. Adresa: Sibiu, Str. Stock 3 prin str. Vasile Lupu (d'ncolo de gară).

Vânătoarești

Pentru câinii de vânătoare societățile și arendașii încă nu au cerut autorizații dela Inspectorat. În cereri se va scrie: Numele și proumele vânătorului ce are câinele, Nr. recipsei de plata taxei la fisc, rasa și dresajul (întrebuințarea) câinelui, în ce epocă de vânătoare îl va întrebuința.

Autorizațiile colective de împușcare au fost folosite greșit de unele societăți. Urmează să fie revăzute cui s'au eliberat așa ca să nu se dea autorizații individuale Model F. mai multe de cât numărul pieselor din autorizația colectivă Model E.

Permisele de pescuit au sosit la Inspectorat așa că numai sunt valabile recipsele C. E. C. vizate de Inspectorat în loc de permis.

Iubim oamenii...

Urmare din pag. 1-a
gh'ar, ambasadorul Ungariei în Statele Unite, unor deputați americani și în care spunea că Cehii și Românii nu meritați truturile redade prin tratatele de pace din cauză că sunt popoare inculte, inferioare.

O poveste, adevărată, pe care o cunoaștem de multă vreme și despre care — cu tot mai multă omenească părere de rău — zămbim pentru a nu știu câta oară..

În străinătate

Cehoslovacia.

D-rii Jan Masaryk, ministrul de externe al Cehoslovaciei, și Wicenty Ryzncwsky, ministrul de externe al Poloniei, au încheiat un acord după modelul tratatelor deamicizie și asistență mutuală încheiate de Jugoslavia cu Polonia și Cehoslovacie.

Acordul a fost încheiat la Paris, urde cei doi miniștri de externe participă la conferința de pace.

România la Conferința de Pace

După cum se știe la Paris cele 21 de Națiuni sunt strânse în conferință pentru elcăluirea tratatelor de pace cu țările cari au fost la început alături de Germania și în luptă contra Națiunilor Unite. Între aceste țări sunt: Italia, România, Bulgaria, Ungaria și Finlanda.

Conferința a hotărât să asculte și cuvântul reprezentanților țărilor foste satelite, cum li se spune.

Astfel au fost invitate ca să vină la Paris delegațiile Italiei, României, Ungariei, Bulgariei și Finlandei.

Duminecă dimineața a plecat din București cu avionul delegația română în frunte cu dl. Gh. Tălbărescu vicepreședinte al Consiliului de miniștri și ministru al afacerilor străine și care mai cuprinde pe domniile miniștrii: Luciețiu Patrășcanu, Gh. Gheorghiu Dej, Ștefan Voitec, Ion Gh. Maurer, Lotar Rădăceanu, Mihail Ralea, general D. Dămăceanu, Eugen Filoti precum și alți 18 membri.

În momentul când apar aceste rânduri, adică Marți după mesă România își va spune răspicat cuvântul în fața Conferinței de pace.

Suntem încredințați că lupta eroică a diviziilor noastre până aproape de Praga și jertfa generoasă de sânge împotriva armateilor hitleriste vor fi prețuite de conferință și vor fi luate în considerare la redactarea definitivă a tratatului de pace.

România prin gestul regal dela 23 August 1944 a contribuit la scurtarea războiului și deaceia în fața Conferinței de pace mergem convinși în dreptatea cauzei românești.

Lucrările Conferinței de pace.

Dl. Dupart a fost ales cu aclamații secretar general permanent al conferinței de pace.

Polonia

a declarat prin reprezentantul său la Conferința păcii că va cere reparații Italiei pentru faptul că a participat la conferința cu Germania în urma căreia a început războiul de agresiune al Axei contra Poloniei și pentru că soldații italieni au luptat în Polonia contra ermatii acestei țări.

95.220 tone de vapoare au fost scufundate

cu prilejul experienței submarine cu bomba atomică, așa a declarat vice amiralul Blandy, fostul comandant al experiențelor cu bomba atomică din Oceanul Pacific. Aceasta înseamnă că a doua experiență a provocat de patru ori mai multe pierderi decât prima, când bomba a explodat în aer.

La noi în țară

Alegerile se vor ține la 10 Noemvrie

După unele informațiuni din surse oficiale, dar care până acum nu sunt confirmate, se crede că datele alegerilor parlamentare din țara noastră va fi fixată pentru Duminică 10 Noemvrie 1946.

Di Dr. Petru Groza

președintele consiliului de miniștri făcut Luni seara declarații în legătură cu atitudinea României la Conferința de Pace dela Paris.

După ce a arătat contribuția noastră și economică în lupta împotriva hitlerismului, dl. prim-ministru Dr. Groza declară că „România este drept să ceară și să obțină recunoștința de țară cobeligerantă”.

Deasemenea România este în drept să ceară o esențială modificare a condițiilor privitoare la limitarea armamentelor ei militare, înlăturarea stipulațiilor articolului 30 din proiectul tratatului de pace pentru a putea pune de întreaga libertate a poporului său economic iar chestiunea libertății navigației pe Dunăre să se rezolve printr-o convenție specială între statele riverane.

La s'ârșitul declarațiilor sale prim-ministru Dr. Petru Groza exprimă recunoștința și mulțumirea noastră față de Ardealului de Nord în granițele țării.

Situația agrară și influența ei asupra pieței

Situația porumbului:

Reporțele sosite la ministerul agriculturii anunță că starea de gatație a porumbului suferă din cauza secetei în județele Moldovei, toate între Siret și Prut, în Muntenia la est de județele Prahova și Ilfov iar în Ardeal, în regiunea Secuiei. În toate aceste județe porumbul este legat și pare a fi compromis.

În partea de vest a Munteniei, Olteniei și în cele mai multe județe din Transilvania porumbul s'a dezvoltat normal până la 15 Iulie. După această dată el a început a suferi de secetă.

Sigurile județe în care situația mulțumitoare sunt: C. Lung Moldovei, Suceava, Roman, Neamț, Caraș, Severin, Timiș Torontal, Sălaj și Sibiu.

Scade prețul vitelor:

Seceta a avut în primul rând influență asupra târgului vitelor. Prețurile au scăzut simțitor, deoarece cauza lipsei de nutreț, țărani din regiunile uscate își vând vitele.

Spre a se evita o mesacrară a meroase vite, se studiază la Ministerul de agricultură cumpărarea unor importante stoc de către fermele statului.

Pe piața comercială:

Dar seceta a avut influențe și asupra casei și pe piața comercială.

Presimțind un sper al prețului alimentelor, fept ce va atrage cu sine o sporire a tuturor prețurilor, marile industrii și au oprit livrarea comestibililor. De unde până acum zece zile se ofereau mărfuri pe toate drumurile, acum cererea întrece oferta. Faptul acesta a produs o ușoară sporire a prețurilor mărfurilor la negru.